

HART IN TWEE LANDEN

Veel Belgen fantaseren wel over een leven in het buitenland, maar slechts weinigen jagen hun droom ook echt na. Deze week **MARK MEESEN**, die als gids in Barcelona bezoekers helpt om de klassieke toeristenvallen te ontlopen.

CATHY VAN INGELGHEM

Mark Meesen

• **Leeftijd:** 38

• **Afkomstig uit:** Broekom bij Borgloon

• **Verhuisde naar:** Barcelona, waar hij samenwoont met zijn vriendin Alexia

• **Wanneer:** In 2006

• **Job:** Vlaamse gids

Mark Meesen organiseert wandel- en fietstochten in Barcelona, weg van de platgetreden paden. Foto's Kos

«De Sagrada Familia of de Rambla laat ik links liggen»

In 1997 ging ik een vriendin bezoeken die via een uitwisselingsproject van Erasmus in Barcelona verbleef. Hoewel ik voordien nooit met de gedachte had gespeeld om naar het buitenland te verhuizen, wist ik meteen: 'Hier wil ik ooit wonen.' Niet alleen het klimaat maar de grootsheid van de stad en de nabijheid van de zee vormden voor mij een compleet plaatje waar ik in paste.»

«In 2006 heb ik de knoop doorgehakt, mijn ontslag gegeven, mijn koffers gepakt en ben ik op het vliegtuig naar Spanje gestapt. Ik had geen enkel toekomstperspectief, sprak geen Spaans, kende niemand en had geen idee welke job ik kon gaan doen. Hier werkte ik voor de VDAB en zowel mijn ouders als vrienden verklaarden me gek omdat ik een vast contract opgaf. Maar ik was dertig en het maakte me eigenlijk geen bal uit. Vast werk kon me gestolen worden.»

Restaurantcultuur

«Ik ben niet met een langetermijnvisie naar Barcelona vertrokken; als het tegenviel, dan zou ik gewoon terugkeren. Aanvankelijk deelde ik er een appartement met twee andere jongeren. Dat is er de meest gangbare manier om te starten. Op die manier leer je ook meteen mensen kennen. Bovendien had ik het geluk dat mijn beste Belgische vriend, drie maanden nadat ik de stap had gezet, ook naar Barcelona verhuisde. Anders was ik misschien wel teruggekeerd. Niet dat ik heimwee had, want heel het avontuur was spannend genoeg om niet stil te staan bij het gemis van vrienden en familie.»

«Ik deed de meest uiteenlopende jobs. Zoals de meeste buitenlanders begon ik te werken in een callcenter. Dat was helemaal geen fijn werk, maar in het begin neem je dat erbij omdat je droom om in Barcelona te wonen pri-

In Barcelona eten we drie keer per week op restaurant, omdat het zo goedkoop is. Een 'menu del dia' mét drank kost €12

meert. Dat blijft natuurlijk niet duren. Ik heb nadien nog andere jobs gedaan, vooral administratief werk, maar ik ben daar nooit tevreden mee geweest. Omdat ik de taal niet sprak, bleef ik 'hangen' in de gemeenschap van expats en leerde ik weinig over het echte Catalaanse leven.»

«Dat veranderde nadat ik mijn vriendin Alexia had leren kennen. Zij is afkomstig van Barcelona, maar had een groot deel van haar leven in Lyon gewoond. Door haar leerde ik de talen spreken, zowel Spaans als Catalaans, en raakte ik meer ingeburgerd. Dat was van onschatbare waarde omdat ik zoveel ontdekte wat je normaal gezien als buitenlander niet

kunt weten. Maar toen kwam de crisis en was er nog heel weinig werk. Ik voelde me vastroesten in die administratieve jobs en kreeg het gevoel dat ik er niks meer kon bereiken. Ik begon ongerust te worden over het feit dat ik misschien de trein had gemist en ook in België niet meer aan de bak zou komen. Dus keerde ik in 2010 terug.»

«Ik kon gelukkig snel aan de slag als politiek adviseur in het federaal parlement. Ook Alexia vond makkelijk werk omdat ze het Frans beheerst. Maar na drie jaar had zij het gehad. En ook ik had Barcelona in die drie jaar ontzettend gemist. Terugkeren was dan ook de enige optie voor ons.»

«Omdat ik wist hoe moeilijk het was om in Barcelona een degelijke job te vinden, be-

sloot ik een eigen bedrijfje op te starten. Sinds begin dit jaar begeleid ik toeristen op hun ontdekkingstocht door de stad. Dat kan te voet of met de fiets. Ik verzorg ook op maat gemaakte arrangementen voor bedrijven. Uniek aan mijn concept is dat ik de klassieke toeristische trekpleisters links laat liggen en meer focus op het authentieke van de stad en de couleur locale. Barcelona is veel meer dan de Sagrada Familia, de Rambla en Gaudí.»

«Er is een heel uitgebreide restaurantcultuur en het is er goedkoper dan in België. Wij gaan meerdere keren per week uit eten omdat het kan. De meeste restaurants bieden door de week een *menu del dia* aan, een driegangsmenu met drankje voor 12 euro. Een koffie op een terras kost amper 1,50 euro. Veel Barcelo-

nezen ontbijten trouwens gewoon op een terrasje omdat het zo goedkoop is.»

«De huurprijzen zijn vergelijkbaar met die bij ons in België. Ik woon samen met Alexia in het centrum van de stad en betaal 900 euro huur. Nu heb ik wel een plan: hier blijven en mijn bedrijf proberen uit te bouwen. Op administratief vlak is het hier niet moeilijker dan in België om je weg te vinden. Bovendien gaat het er veel informeler aan toe. Pak en das zie je weinig in het straatbeeld.»

«Afgezien van mijn ouders, naar het voetbal gaan met mijn broer, de spaghetti-avonden bij mijn zus en mijn vrienden, is er weinig of niets van België dat ik mis, zelfs de frietjes niet. En als ik wil, sta ik in anderhalf uur vliegen in Brussel.»

De Barcelona-plekjes van Mark

El Born is een wijk in de oude stad, opgebouwd rond de Gotische kerk Santa Maria del Mar. Het is een wirwar van kleine smalle straatjes en je vindt er veel restaurants en tapasbars, maar zonder 'tourist traps'. Hier komen ook de locals. Heel typisch aan de wijk zijn de designerwinkels. Er zijn veel kleine ateliers met een winkel bij, waar je handmade spullen kunt kopen, zoals handtassen, schoenen en kleding.

Rond de oude stadskern bevonden zich vroeger kleine onafhankelijke stadjes die rond 1900 door de stad zijn opgeslorpt. De wijk **Gracia** is nog een restant uit die periode. Hier heerst nog de dorpsmentaliteit van vroeger. Er zijn veel pleintjes met terrasjes en het is er veel rustiger dan in het centrum van Barcelona. Het is een plek voor alternatievelingen en er hangt een leuke bohémien-sfeer.

Wandelaars, joggers en fietsers kunnen hun energie kwijt op de **Carretera de les Aigües**. Het 5 km lange pad bevindt zich op een kwartier van het stadscentrum en biedt permanent een prachtig uitzicht op de stad.

Wil je een echte Rambla zien, ga dan naar de authentieke **Rambla del Poblenou**. Het is een schaduwrijke laan met heel veel terrasjes waar voornamelijk Barcelonezen komen. Ook de straatjes errond zijn de moeite waard. Ook de Rambla de Catalunya en Carrer d'Enric Granados zijn twee straten met heel veel modernistische gebouwen van de rijke burgerij rond 1900. Hoewel ze niet op de toeristische route liggen, zijn ze even prachtig als de gebouwen van Gaudí.

Op dit ogenblik is **Sant Antoni** een van de hipste wijken van de stad. Met alweer een groot aanbod aan tapasbars en restaurants is het the place to be voor de hippe Barcelonees. Vooral Carrer Parlament is heel populair. Niet ver vandaan vind je in de Carrer de Blai heel wat gelegenheden waar men *pintxos*, de Baskische tapas, serveert.

Info: meetmybarcelona.com

Volgende week vertelt Greetje Meier-Jacobs hoe ze in Hägendorf (Zwitserland) terecht kwam.